

فردريك شوپن

فردريك شوپن در تاريخ ۲۲ فوریه ۱۸۱۰ در زلازوا نزد يك ورشو متولد شده پدرش از اهالی لرن و معلم تنها پسر کنسرتس Skarbek و مادرش Justine از اهل لهستان بود.

شوپن از طفولیت شروع بموسیقی نموده در هشت سالگی در يك کنسرت که بمنفعت فقرا داده میشد پیانو زد و فوق العاده مورد توجه گردید. در سال ۱۸۲۷ شروع به کنسرت دادن در تمام شهرهای اروپا نمود و همه جا مورد تحسین و تمجید واقع میگشت مخصوصاً کنسرتی که در سال ۱۸۲۹ داد فوق العاده مهم و پرمفعت بود. در اول نوامبر ۱۸۳۰ کمی پیش از شورش لهستان مجبور شد ورشو را برای همیشه ترك کند و به پاریس برود.

در ابتدا شوپن زندگی پاریس را نه پسندید ولی کم کم در محیط اعیان و اشراف پاریس او را دعوت کردند چون شوپن گذشته از اینکه فوق العاده خوب پیانو میزد کمیو زیتور بزرگ و مخصوصاً جوانی زیبا بود با کمال دقت و سلیقه لباس میپوشید، در تمام سالن های اشراف پاریس راه داشت و حضور او در مجالس اعیان مد شده بود. بعد از آنکه موفق بعروسی با ماری و دزینکا نشد با ژرژساند نویسنده معروف

آشنا شد گرچه ایندو هنرپیشه برای فهمیدن اخلاق و صنعت یکدیگر خلق نشده بودند و در هیچ قسمت شباهتی بیکدیگر نداشتند دوستی آنها مدت دهسال طول کشید. ژرژ ساند خود پسری داشت بسن پانزده سال که مزاج ضعیف داشت شوین را هم که سینه اش علیل بود با پسر خود هر دو را مواظبت و پرستاری میکرد و همیشه او را ناخوش عزیز خود مینامید.

تفاوت اخلاقی بین شوین و ژرژ ساند فوق العاده بود مثلاً خانم نویسنده فوق العاده علاقه بمهمانی و تفریح و مجامع میداشت در صورتیکه شوین بینهایت تنهایی را دوست میداشت صنعتش برای او کافی بود و میتوان گفت که او احساسات را باعلا درجه دارا بود آنچه هم نوشته و ساخته است همه از روی احساسات بوده نه از روی تجسس و تفکر.

بالاخره در سال ۱۸۴۷ با ژرژ ساند ترك معاشرت نمود بکلی روابط بین آنها قطع شد چون ژرژ ساند هم از دل پرستار که مجبوراً در مورد شوین بازی میکرد خسته شده بود از طرفی هم ناخوشی شوین سخت تر میشد بطوریکه دو سال آخر عمرش را میتوان بك نزع دائمی نامید. تا بالاخره در ۱۸۴۹ اکتبر ۱۸۴۹ بدرود زندگی گفت.

پرویشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی

شوین را بهلوی Bellini موسیقی دان ایتالیائی خاك کردند.

شوین پیانو را تقریباً به تنهایی یاد گرفت و در زمان خود یکی از بهترین پیانیستها محسوب میشد مهمترین کیبوردسونهای او برای پیانو نوشته شده افکارش مستقیماً برای این ساز بود باین دلیل میتوانیم بگوئیم که شوین اول موسیقی دانی است که سبک پیانو را اختراع کرد. قطعاتی که نوشته والس، مازورکا، پلر، بالاد، و نکتورن میباشند.

پروفیسر کلاہ علوم انسانی و مطالعات کلاہ
رسال جامع علوم انسانی
فردریک ، شوین

آشنا شد گرچه ایندو هنریشه برای فهمیدن اخلاق و صنعت یکدیگر خلق نشده بودند و در هیچ قسمت شباهتی بیکدیگر نداشتند دوستی آنها مدت دهسال طول کشید. ژرژ ساند خود پسری داشت بسن پانزده سال که مزاج ضعیف داشت شوین را هم که سینه اش علیل بود با پسر خود هر دو را مواظبت و پرستاری میکرد و همیشه او را ناخوش عزیز خود مینامید.

تفاوت اخلاقی بین شوین و ژرژ ساند فوق العاده بود مثلاً خانم نویسنده فوق العاده علاقه به مهمانی و تفریح و مجامع میداشت در صورتیکه شوین بینهایت تنهایی را دوست میداشت صنعتش برای او کافی بود و میتوان گفت که او احساسات را باعلا درجه دارا بود آنچه هم نوشته و ساخته است همه از روی احساسات بوده نه از روی تجسس و تفکر.

بالاخره در سال ۱۸۴۷ با ژرژ ساند ترك معاشرت نمود بکلی روابط بین آنها قطع شد چون ژرژ ساند هم از دل پرستار که مجبوراً در مورد شوین بازی میکرد خسته شده بود از طرفی هم ناخوشی شوین سخت تر میشد بطوریکه دوسال آخر عمرش را میتوان بك نزع دائمی نامید. تا بالاخره در ۱۸۴۹ اکتبر ۱۸۴۹ بدرود زندگی گفت.

پرویشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی

شوین را بهلوی Bellini موسیقی دان ایتالیائی خاك کردند.

شوین پیانو را تقریباً به تنهایی یاد گرفت و در زمان خود یکی از بهترین بیانیهها محسوب میشد مهمترین کیبوزیسونهای او برای پیانونوشته شده افکارش مستقیماً برای این ساز بود باین دلیل میتوانیم بگوئیم که شوین اول موسیقی دانی است که سبک پیانو را اختراع کرد. قطعاتی که نوشته والس، مازورکا، پلر، بالاد، و نکتورن میباشند.

مطالعات علمی

رسال جامع علوم انسانی
فردریک ، شوپن

پروشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی
پرتال جامع علوم انسانی

در قطعات موسیقی او احساسات بر همه چیز غلبه دارد ملدیابی او همه از روی آوازهای ساده و رقص های معمولی توده لهستان ساخته شده ولی آن رقص و آوازهای ملی فقط سرمنشاء فکری او شد .

شوین را میتوان یکنفر رومانیتیک محسوب نمود ولی نه مثل شوبرت و شومن که بیشتر انقلابی بودند . بهترین آثار شوین تکه های خیلی کوتاه او می باشند مثل پرلودها که درس ۲۰ سالگی نوشت و هیچیک از موسیقی دان های بزرگ هم نتوانسته است در چند سطر تا این اندازه احساسات عمیق و افکار شاعرانه پیورراند .

فخری دولت آبادی

هنرآموز ویلن هنرستان عالی موسیقی

